

Cinsel Sapkınlık: Patolojik Bir Sosyal Apoptoz - Üstesinden Nasıl Gelinir? -

Turgay Gündüz*

İnsanlık tarihi, evrendeki varlık serüveninde insanın zaman zaman belli dönüm noktalarından geçtiği, ölüm kalım savaşı verdiği zamanlara tanıklık etmiştir. Büyük toplumsal hareketler, göçler, savaşlar, kitlesel ölümlere sebebiyet veren hastalıklar, geniş çaplı doğal afetler ve benzerlerinin yaşandığı zamanlar bu anlar arasında sayılabilir. İnsanın varlığını tehdit eden, kimi zaman ortadan kaldıran bu tür hadiseler, meydana geldiği toplumlarda çoğu kere kısa sürede büyük kayıplar ortaya çıkarır ve ciddi travmalar oluşturur, derin etkiler bırakır. Ancak bu tür olaylar, genellikle hemen ardından hızlı bir dayanışmayı, yeniden var olmak için bilinçli bir toparlanmayı, maddi ve manevi yeniden dirilme ve inşayı da beraberinde getirir.

Bazı olaylar ise ortaya çıkışları, insan ve toplumdaki etkileri bakımından oldukça yavaş seyreder ve görece daha uzun bir zaman süreci içinde gerçekleşir. Varlık ve etkileri belli bir kesafete ulaşınca kadar birkaç nesil geçer ve olumsuz etkileri kolaylıkla fark edilmez; fakat sonuçları itibarıyla insan ve toplum için uzun vadede diğerleri kadar, hatta onlardan daha yıkıcı etkiler bırakır. İnsanın kendi varlığına ciddi tehdit oluşturur, özellikle ruhsal dünyasında terapisi zor bozukluklar ortaya çıkarır. Bu tür hadiseler balla karışık zehir gibi ilk önceleri insana hoş görünür, zevk verir, olması ve yaşanması gereken bir hak olarak görülür. Günümüzde, özellikle Batılı toplumlarda yaygınlık kazanan ve gittikçe aleniyet kesp eden,** toplumsal düzeyde meşruiyet kazanma çabası içinde olunan LGBT... türü cinsel sapkınlıklar bu türden hadiseler arasında sayılabilir. Bireysel özgürlüğün ve var olma arzusu ve biçiminin çok ötesinde bulaşıcı, saldırgan ve kötü huylu bir ur gibi, çağın hızlı ulaşım ve iletişim araçları ile birlikte etkisini Batı dışı toplumlarda da göstermeye başlamış, en azından zaman zaman gündemi meşgul eden bir hadise durumuna gelmiştir.

Binlerce yıldır bilinen bir gerçek vardır: Bütün canlılar bir erkek ve bir de dişiden meydana gelir. İnsan için de durum aynıdır. Evrende, bu kuralın istisnası olan canlılar da mevcuttur şüphesiz. Ancak bunlar genel kuralı bozmayan istisnalar kabilindendir. Diğer canlılar gibi, insan için de esas olan bir erkek ve bir dişiden dünyaya gelmesidir. İnsanın, doğumsal anomaliler sonucu, olması beklenen organlardan farklı bir şekilde dünyaya geldiği rastlanan bir durumdur. Örneğin kimi zaman kollarının olmadığı, bazen bacaklarının birbirine yapışık olduğu, iki başlı dünyaya gelen bebeklerin olduğu vb. durumlar haberlere konu olur. Bunlar, insanın iki bacaklı, iki kollu, bir başı olan.... bir varlık olduğu gerçeğini değiştirmez. Doğuştan gelen veya sonradan ortaya çıkan kendi cinsine özgü olağan cinsel gelişim dışındaki yönelimler, insanın cinsel olarak temelde erkek ve kadın olmak üzere iki cinsten meydana geldiği, iki temel cinsel yönelim olduğu gerçeğini değiştirmez.

Yine diğer canlılarda olduğu gibi, insanda da cinsel ilişkiler binlerce yıldır karşıt cinsler arasında belli kurallara uyularak gerçekleşmiştir. Bu kurallara (yasal sözleşme ile

* Doç, Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

** 1 Ocak 2024 itibarıyla tüm dünyada toplam 36 ülke, eşcinsel evliliği legal kabul etmekte; yani eşcinsel çiftlere resmi olarak evlenme hakkı tanımaktadır. Bu ülkeler, 1,4 milyar nüfus ile tüm dünya nüfusunun yaklaşık %17'sini oluşturmaktadır. Bunlar arasında İslâm ülkesi bulunmamaktadır.

bir araya gelme [evlenme], enstest ilişki yasağı, yakın akraba evliliğinden uzak durma, aynı cinsle ilişki yasağı...vb.) uymayanlar hoş görülmez, toplum tarafından dışlanır. Esasen bunlar, bir canlı türü olarak insanın var olması, yaşaması ve varlığını devam ettirmesine imkân veren kurallardır. Eşcinsel ilişki insanın var oluşuna ve varlığını devam ettirmesine hizmet etmeyen, tam tersine zarar veren bir ilişki biçimidir. Eşcinsel ilişki, bireysel düzlemde insanın, toplumsal düzeyde ise toplumun intiharı sayılabilecek bir hücre ölümüdür. Başka bir ifadeyle eşcinsellik patolojik bir sosyal apoptoz hâlidir. Bu hâl çağımızda, maalesef, erkek ve kadının kendi cinslerine has özelliklerindeki kayıpların ortaya çıkardığı bir kendini yok etme biçimidir.*** Toplumların varlığına yönelik bir tehdit hâlini alan bu tür “kendini ifade etme biçimi”nin masum ve normal bir insanlık hâli olarak görülmemesi gerektiğinin farkında olunmalıdır.

Cinsellik, insan türünün devamını sağlayan fitrî bir güçtür. İslâm bilginleri; insan hayatının ve nesillerin kesintisiz devamını, medeniyetlerin doğuşu ve varlığını şehvet gücü olarak ifade ettikleri cinsel arzunun bir neticesi olarak görmüşlerdir.¹ Bu güçlü arzunun kontrolü ve belli kurallar çerçevesinde ölçülü tatmini ahlâk denen erdem, sanat denen yaratıcılığın, edebiyat denen nesir ve şiir dilinin, ilim ve felsefe denen bilgi ve hikmet gücünün ortaya çıkışına imkân verir. İnsanda bu gizemli güç olmasaydı belki bunların hiçbiri olmayacaktı.

Böyle bir hikmete binaen, insanlık tarihi boyunca hemen hemen her toplumda kadın ve erkeğin cinsel dürtü ve isteklerini ölçüsüzce tatmin etmeyi sınırlayan kurallar hep var olagelmıştır. Bu kurallar, kimi zaman insanın bireysel ve toplumsal hayatının sağlıklı işleyişi için bir zorunluluktan kaynaklanmış; kimi zaman ise insanüstü bir kaynakla ilişkilendirilerek, yine insan ve toplumun saadeti için gerekli görülmüştür. Hemen her insan kültüründe, bir cinsten olan insanları karşıt cinslerden uzak tutan, yasaklar koyan kurallara rastlanır. Hemen her toplumda, bir kısım insanlar arasında cinsel ilişkinin kesinlikle yasaklandığı görülür. Örneğin, çocukların anne babaları, kızların erkek kardeşleriyle cinsel ilişkileri ve evlenmeleri hoş görülmemiş, hatta bir suç unsuru olarak görüldüğü antropologlarca da tespit edilmiştir. Hatta bu yasak bazı toplumlarda yakın akraba ve grup içi evlilikleri de içeren ve dışarıdan evlenmeyi (*exogamy*) zorunluluk hâline getiren bir yasa hâline dönüşebilmiştir. Aile ve grup içi evlenme yasağından sonra ikinci bir yasak da evlilik dışı cinsel ilişki yasağıdır. Bu yasaklardan ilki ailenin korunması, ikincisi ise evliliğin korunması amacına matuftur.²

Modern dünyada gittikçe yaygınlaşan ve Müslüman memleketleri de tesiri altına almaya başlayan gayri meşru ilişkilerin önüne geçilmesi için vakit geçirmeksizin birtakım önemlerin alınması gerekmektedir. Belki bu önlemler sayesinde cinsel sapkınlıkların toplumsal bir problem hâlini almasının önüne geçilebilir.

*** Eşcinsel ilişkilerin yaygın olduğu ve hatta legal hâl aldığı ülkelerde nüfusun artış değil azalma eğiliminde olması bunun çok açık bir göstergesidir

¹ İbn Sina, *eş-Şifa (İlahiyat)*, ed. G. Anawati - Said Zaid (Kahire, ts.), 455; Hüccetü'l-İslâm Gazali, *İhyâu 'Ulumi'd-Din Tercümesi*, çev. Ahmed Serdaroğlu (İstanbul: Bedir, 1974), 3/223.

² Bronislaw Malinowski, *Sex and Repression in Savage Society* (London: Routledge, 2001), 192; Turgay Gündüz, “Ailede Cinsel Eğitim”, *Ailede Cinsel Eğitim*, ed. Fahrunnisa Erdem (İstanbul: Timaş, 2011), 187-188; Bronislaw Malinowski, “İçgüdüden Duyguya”, çev. Mehmet Harmancı, *Aşkın Anatomisi*, ed. A. Krich (İstanbul: Say, 2001), 17, 19-20.

Evliliğin Teşvik Edilmesi ve Ailenin Güçlendirilmesi

Ailenin temelini oluşturan evlilik, bütün ilahi dinlerde belli şartları taşıyan kadın ve erkeğin hayatlarını süresiz bir şekilde birleştirmeleri ve kendine özgü mahremiyet ve paylaşım alanı oluşturarak insan soyunun devamına katkı sağlamalarına imkân veren yegâne meşru ilişki biçimi³ olarak tarif edilir. Toplumbilimde aile, “bir erkek ile bir kadın, bunların döller ve kimi zaman evin başka öğelerinden oluşmuş, temel birincil bir toplumsal küme”⁴ şeklinde tanımlanmaktadır. Binlerce yıllık insanlık tarihinde aile, toplumun en temel yapı taşı, sağlıklı ve güçlü bir toplumun gerekli bir unsuru olarak var olagelmıştır.

İlahi dinlere göre de insan bir erkek ve bir dişiden yaratılmıştır.⁵ Yani insan, anne babadan oluşan bir aile ortamının içine doğar. Fert ve toplumun bedensel, duygusal, zihinsel ve ruhsal açıdan sağlıklı bir gelişim göstermesi için aile yapısının güçlü olması önem arz eder. Çocuğun gelişimsel bütün ihtiyaçları tam anlamıyla merkezinde anne ve babanın yer aldığı ve karşılıklı saygı ve sevginin hâkim olduğu aile ortamında karşılanabilir. Böyle bir ortam ise ancak evlilik akdiyle birlikte meşru ilişkilerle kurulan birliktelik ve aile yuvasının tesisi ile mümkün olabilir. Ayrıca, gelecekte toplumda önemli rollerüstlenecek çocukların ve gençlerin ahlâki karakterleri de aile eğitimi sayesinde şekillenir. Zira aile yuvası, her tür eğitimin temelini atıldığı yerdir. Bu yuvanın bir yandan sevgi ve güven ortamı olması, diğer taraftan çocuğun okulöncesi dönemde her etkiye açık ve duyarlı bulunması ailede verilen eğitimin, diğer ortamlarda verilen eğitimlerin ağırlık merkezini ve iskeletini oluşturur. Çocuk, temel dil kazanımlarını burada elde eder, kişiliğinin temel yapı taşları burada döşenir.

Okul çağı ile birlikte her ne kadar çocuğun çevresi gelişip genişlese de aile yine etkisini sürdürür. Hatta arkadaşın daha etkili olduğu gençlik yıllarında dahi, küçük yaştan itibaren çocuklarıyla sağlıklı ilişkiler geliştirmeyi başaramış ve onlara huzurlu bir yuva sunmuş ebeveynler, genç için yeri geldiğinde en yakın dost ve sığınacak güvenli bir liman olmaya devam eder.

İslâm'da evlilik, belli koşulları taşıyan erkek ve kadın arasında gerçekleşir. Bu evlilikle birlikte aile yuvasının temelleri atılır. “Ey gençler! Sizden evlenmeye güç yetirenler evlensin.” (Buhari, Nikâh 2-3; Müslim, Nikâh 1) hadisi mucibince herhangi bir engeli veya makul bir gerekçesi olmayan herkesin evlenmesi Hz. Peygamber'in sünneti olarak görülür ve dinî bir vecibe kabul edilir. Aile yuvası; sevgi, güven, şefkat ve merhamet ocağıdır. Gelecek nesillerin harcı bu ocakta karılır, temeli bu ortamda atılır.

Ancak ne yazık ki Batılı toplumların ahlâki açıdan çürümüşlüğü ve bunun ortaya çıkardığı elverişsiz atmosfer sadece o toplumları değil, tüm dünyayı tehdit eder hâle gelmiştir. Bununla birlikte gerek genelde Müslüman ülkelerde ve gerekse Türkiye'de son çeyrek asırdır aile ve toplumsal yapıdaki değişmelerle birlikte en değerli varlığımız olan insan kaynağı ve aile güç kaybetmeye başlamıştır. Bir yandan doğum hızındaki azalma

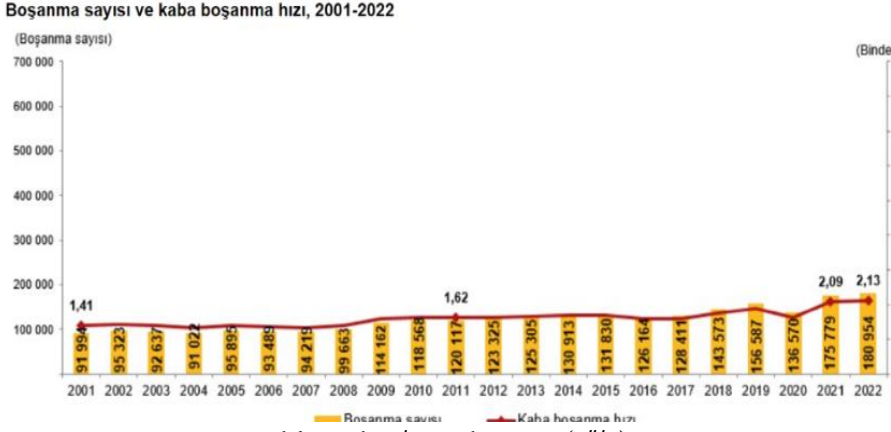
³ Fahrettin Atar, “Nikâh”, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı, 2007), 33/112.

⁴ Remzi Öncül, *Eğitim ve Eğitim Bilimleri Sözlüğü* (İstanbul: Millî Eğitim Basımevi, 2000), 16.

⁵ Hucurat 49/13.

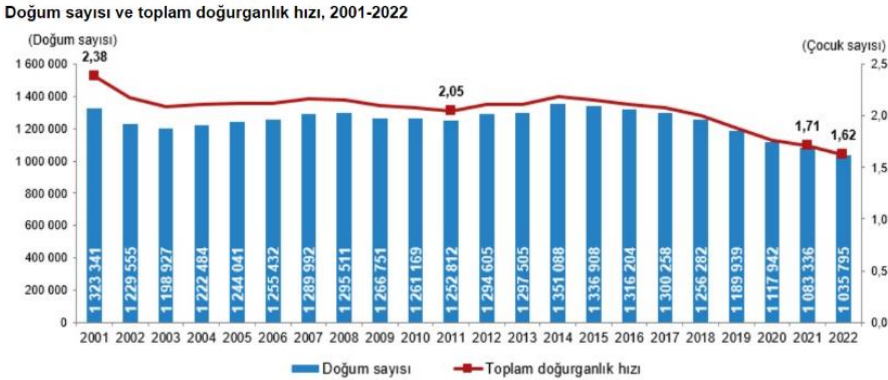
devam ederken, diğer yandan evlenme yaşı her geçen yıl yükselmektedir. Bununla birlikte evlenme oranları düşerken, boşanma oranlarındaki artış devam etmektedir.

Türkiye’de 1988 yılında ilk evlenme yaşı ortalaması 18 iken⁶, 2001 yılında 24,35, 2022 yılında ise, neredeyse 27 olmuştur (26,9). Buna mukabil, boşanma oranlarında da ciddi artışlar söz konusudur. Aşağıdaki grafikte de görüleceği üzere, kaba boşanma hızı 2001 yılında 1,41 iken, 2022 yılında neredeyse 1,5 kat artarak 2,13’e yükselmiştir.

Şekil 1: Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) - 2023

Cinsel duygu, diğer canlılarda olduğu gibi, insanda da en güçlü duygulardan biridir. Her insan bu güçlü duyguya karşı koyabilecek ve cinsel dürtülerini kontrol edebilecek yapıda değildir. Dolayısıyla evlilik gibi meşru birliktelik içerisinde tatmin edilmeyen bu

Şekil 2: Toplam Doğurganlık Hızı (Türkiye İstatistik Kurumu)

duyguların hem psikolojik, hem ahlâki ve hem de toplumsal olarak huzursuzluğa ve rahatsızlığa neden olabileceği, cinsel sapkınlıklar için zemin hazırlayabileceği hususu üzerinde dikkatle durulmalıdır.

⁶ Aysel Ekşi, “Açık Oturum Müzakeresi”, *Evlilik ve Genç İnsan* (Ankara: Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı, 1991), 39.

Üzerinde düşünülmesi gereken bir başka husus da her geçen yıl düşmeye devam eden toplam doğurganlık hızıdır. Aşağıdaki grafikte de görüldüğü üzere, 2001 yılında 2,38 olan doğurganlık hızı, 2022’de 1,62 gibi oldukça düşük bir orana gerilemiştir. Bilindiği gibi, bir toplumun normal nüfus yapısını koruyabilmesi ve nüfusun yenilenebilmesi için bu oranın en az 2,10’un altına düşmemesi gerekir.

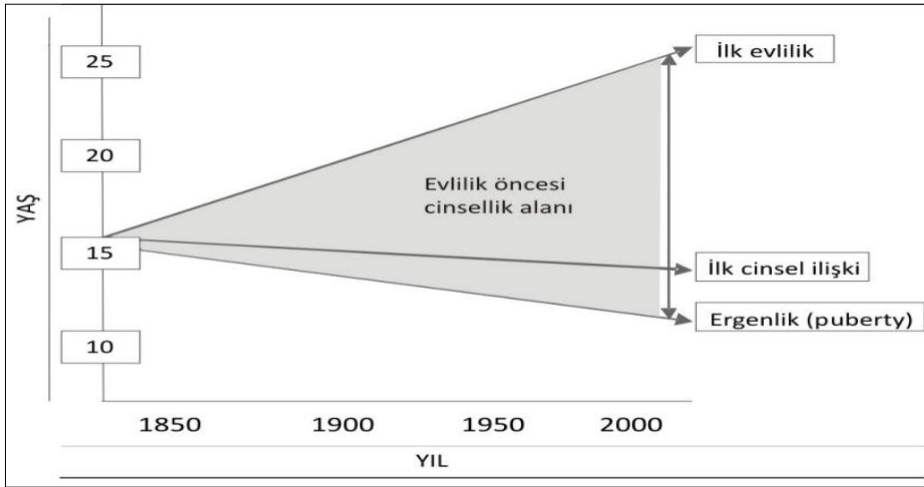
Ne Yapmalı?

Dinin en önemli beş esasından biri olan neslin korunması, hem fert fert her Müslümana yüklenen bir görev, hem de Müslüman topluluğun en organize kurumsal yapısı olan devletin üzerine dikkatle eğilmesi gereken önemli bir vazifedir.

Bu çerçevede alınması gereken bir dizi önlemler bulunmaktadır:

1) Evliliğin Teşvik Edilmesi

Çağımızda, ergenlik yaşının eskiye oranla düşmesi ve ilk evlilik yaşının artmasıyla birlikte bir genç, en azından bedensel ve fizyolojik olarak olgun olduğu hâlde evlenmeksizin on yılı aşkın bir süre geçirmektedir. Bu evlilik öncesi zaman insanlık tarihinde en büyük boyutlara ulaşmış ve evlilik öncesi bekâret idealine meydan okur hale gelmiştir.

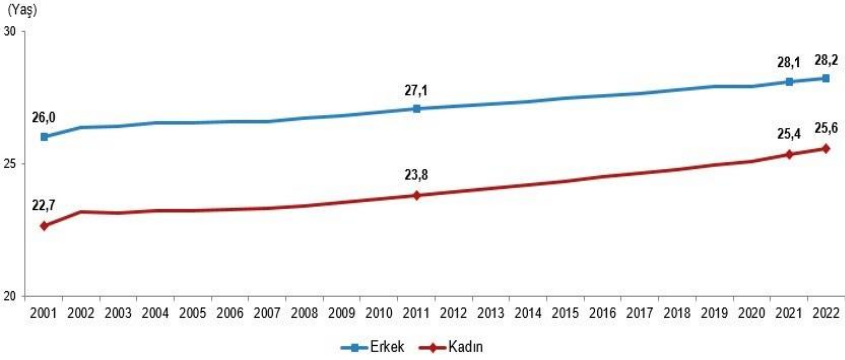
Şekil 3: Evlilik Öncesi Cinsellik Alanı (Kaynak: Klein, *America's War on Sex: The Attack on Lust, Law and Liberty*, Praeger Publishers, Westport, CT, United States, s. 7)

İnsanlık tarihinde hiçbir nesil olmamıştır ki kendilerinden evlilik öncesinde bu kadar uzun zaman cinsel riyazet talep edilsin.⁷ Aşağıdaki grafik, cinsel uyanma ve olgunlaşma ile evlilik arasındaki açıklığın geçen 150 yıl içerisinde nasıl değiştiğini çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Bu grafikte gri renkte gösterilen üst iki çizgi arasındaki “Evlilik öncesi cinsellik alanı”, hemen hemen bütün ilahi dinlerde çocukların ve gençlerin cinsel ilişkiden

⁷ Marty Klein, *America's War on Sex: The Continuing Attack on Law, Lust, and Liberty* (Santa Barbara, Calif.: Praeger, 2012), 7-8.

kaçınmaları beklenen alanı göstermektedir. İster dinî, ister psikolojik veya sosyal ya da başka gerekçelerle olsun, evlilik öncesi cinsel ilişkileri onaylamayan bir ailede yetişen bir çocuktan cinsel ilişkiden uzak durması beklenen alanın eskiye nazaran ne ölçüde genişlediği bu grafikte açıkça görülmektedir.⁸ Genci her yandan kuşatan çevrenin karşı durulması güç cinsel kısırtıcılığına rağmen gittikçe genişleyen bu açıklık, açık bir dille söylemek gerekirse gençlerin katlanmak zorunda bırakıldıkları büyük bir zulümdür.

Şekil 4: Cinsiyete göre ortalama evlilik yaşı (2001-2022)
Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)-20223

Grafikte okunması gereken ikinci gerçek; bülüğ ile, yani cinsel uyanışın başladığı yaş ile ilk evlilik arasındaki mesafenin açılmış olmasına rağmen ilk cinsel ilişkinin yaşandığı yaşta ciddi bir değişikliğin olmaması, hatta aşağı yönde bir seyir izlemesidir. Her ne kadar bu grafik Batı toplumundaki ilişkileri yansıtsa da Müslüman toplumlarda da ilk cinsel ilişki ile evlenme yaşı arasındaki mesafenin önemli ölçüde arttığını söylemek mümkündür. Türkiye’de yapılan birkaç araştırmada gençlerin ilk cinsel deneyimlerini benzer veya birkaç yaş yukarıda yaşadıkları görülmektedir.⁹ Buna karşın TÜİK istatistiklerine göre 2022 yılında ortalama ilk evlenme yaşı erkeklerde 28,2, kadınlarda ise 25,6’dır.¹⁰ Aşağıdaki grafik, Türkiye’de 2001-2022 yılları arasında ilk evlenme yaşında nasıl dramatik bir değişim yaşandığını açık bir şekilde göstermektedir.

Toplumda gayri meşru ilişkilerin artmasına zemin hazırlayan bu durumun ortadan kaldırılabilmesi için;

- Lise 3 veya 4. sınıfta müfredata birey ve toplum sağlığı açısından ailenin önemi, ailede mutluluk nasıl tesis edilir, vb. konularda gençlere aile sevgisi ve evliliği özendirici bir içerikle *Evlilik ve Aile* veya benzer isimde bir ders konulmalıdır.
- Evlilik, gencin bekleyebileceği kadar kendisine yakınlştırılmalı, meçhul bir gelecekte gerçekleşebilecek bir hadise olarak telakki etmesine neden olacak şekilde ertelenmemelidir.

⁸ Gündüz, “Ailede Cinsel Eğitim”, 204.

⁹ Kültegin Ögel vd., *İstanbul’da Gençler Arasında Cinsellik Araştırması Raporu* (İstanbul: Yeniden Yayın, 2005).

¹⁰ “Evlenme ve Boşanma İstatistikleri, 2022”, Türkiye İstatistik Kurumu (2022).

- Gençlerin üniversite öğrencilikleri döneminde evlenmeleri teşvik edilmeli, evli öğrencilere uygun iâşe ve ibate imkânları hazırlanmalıdır.
- Öğrencilere verilecek burslarda evli öğrencilere öncelik verilmeli, normalin en az iki katı burs ödemesi yapılmalıdır.
- Modern öncesi dönemdeki geniş aile yapısı içerisinde genç ve tecrübesiz çiftlere rehberlik eden aile büyüklerinin gördükleri vazifeye benzer bir görevin ifası için yeterli sayıda ve yetkinlikte aile danışmanlık ve rehberlik büroları teşekkül ettirilmelidir.
- Aile danışmanlık ve rehberlik bürolarının evlenme öncesi (evlenmeye karar verme ve nişanlılık dönemlerinde) ve evlilik sürecinde genç çiftlere gerekli azami danışmanlık ve rehberlik hizmetini vermeleri sağlanmalıdır.
- Herhangi bir geliri olmayan üniversite öğrencilerinin devlet tarafından evlilik bursu ile desteklenebilmeleri için sağlıklı bir evlilik yapmış olma şartı getirilmelidir. Bu şart, evlenmelerinin ailevi, ekonomik ve sosyal açıdan mahzur teşkil etmediğine dair aile danışmanlık ve rehberlik bürolarından veya diğer ilgili devlet kurumlarından alınacak bir belge ile sağlanabilir.
- Evli üniversite öğrencilerinin kalacağı apart dairelerin olduğu yurtlar inşa edilmelidir.
- Maddi imkânları yetersiz gençlerin evlendirilmesi için güçlü vakıf ve derneklerin kurulması sağlanmalıdır.

2) Gençlerin Toplumsal Hayata Daha Erken Bir Yaşta Atılmalarını Temin Etmek

- İlköğretim sonrasında akademik liseye gidecek öğrenciler sıkı bir elemeye tabi tutularak belirlenmeli ve bunların dışındaki çocukların ve gençlerin hızlı bir şekilde mesleğe yönelmelerini sağlayıcı bir eğitim politikası benimsenerek kararlı bir şekilde uygulanmalıdır.
- Herhangi bir mesleğe yönelik eğitim veren öğretmenlik, din görevliliği gibi en az dört yıl süreli yükseköğretim kurumlarında 3. sınıftan (en geç 6. yarıyıldan) başlamak suretiyle ilgili kurumların etkin katılımı ile uygulamalı eğitim verilmeli ve bu uygulamalı eğitime katılmaya hak kazanan bütün öğrenciler, “stajyer öğrenci” “öğretmen yardımcısı” vb. sıfatlarla sigortalı hâle getirilerek, öğrenci bursu ödemek yerine, cüzi de olsa çalıştığıının karşılığı (maaş) verilmelidir. Böylece gençlerin bir mesleğe adım atarak sadece tüketen durumundan kurtulup, artık üreten konumuna geçtikleri hissi yaşamaları sağlanmalıdır. Bu sayede kendilerine bakışları gelişir. Örneğin; eğitim ve ilahiyat fakültelerindeki “Öğretmenlik Uygulaması” dersleri bu formata dönüştürülebilir.
- Kısaca; gençlerin işine, eşine ve aşına bir an önce kavuşmaları sağlanmalı, bu görevler ertelenmemeli ve geçmişte olduğu gibi en geç 20’li yaşlarında sıcak bir yuva kurabilmeleri için gerekli maddi ve manevi koşullar hazırlanmalıdır.

3) Ailenin Güçlendirilmesi

- Çocukların en temel ihtiyaçları arasında yer alan sevgi ve güven duygularının gereğince beslenmesi ve tatmini, ancak sağlıklı ve mutlu bir aile ortamı içinde

mümkün olur. Onun için ailenin güçlendirilmesi yönünde her türlü imkânlar seferber edilmelidir. Aile (ve Sosyal Hizmetler) Bakanlığı'nın kurulmuş olmasının her türlü imkânın seferber edildiği anlamına gelmediğinin bilincinde olunmalıdır.

- Aile yuvası bir erkek ve bir kadınla kurulur. Ancak, “Yuvayı dışı kuş yapar” sözü ile atalarımızın dile getirdikleri bir gerçek vardır: Aileyi sıcak bir yuvaya dönüştüren; şefkati, merhameti ve sıcaklığıyla ısıtan ve yaşatan annedir. Anne olmanın, eş olmanın her şeyden daha büyük bir değer ideal olduğu yeniden hatırlanmalı ve gençler bu ideal doğrultusunda eğitilmelidir.
- Annenin hem çalışma hayatında yer alması hem de annelik görevlerini eş zamanlı olarak yerine getirmesi kadın için birlikte yürütülmesi güç bir görev hâlini almaktadır. Bedensel ve ruhsal olarak sağlıklı bireyler yetiştirmek için annenin çalışma hayatını bir süre ertelemesi teşvik edilmeli, bunun için gerekli koşullar oluşturulmalıdır.
- Henüz bir mesleğe atanmamış yeni evlenen kadınların, evlilikleriyle birlikte sigorta işlemleri başlatılmalı, çocuk sahibi olmaları durumunda çocukları 7 veya 10 yaşını dolduruncaya kadar, asgari ücretin %40'ından az olmayacak şekilde annelik aylığı ödenmesi sağlanmalıdır.
- Çocuklarını belli bir yaşa kadar büyütüp yetiştirmek amacıyla çalışma hayatına başlamayı erteleyen annelere işe başlama ve göreve atamalarda öncelik tanınmalıdır.
- Okul öncesi çağda çocuğu olan annelere, çocuk gelişimi ve terbiyesi ile ilgili pratik bir eğitim verilerek, kendi çocuklarının eğitiminin yanı sıra, ihtiyaç hâlinde ve isteğe bağlı olarak yakın muhitteki kreşlerde ve anaokullarında görev almaları sağlanmalıdır.

4) Cinsel Sapkınlıkların Propagandasına Dönük Faaliyetlerin Analiz Edilmesi ve Toplumun Bilgilendirilmesi

- LGBT propagandasının sunumu dikkatle analiz edilmeli, gençlerin hangi yönleri hedef alınarak hazırlandığı ortaya konmalı ve bu hususlarda etkin bir bilgilendirme yapılmalıdır.
- Çeşitli cinsel sapkınlıkların propagandasının, bir mağduriyet ve özgürlüklerin kısıtlanması gibi temel insan duyarlılığına hitap eden bir tarzda yapıldığı, bu tür propagandaları yapanların özünde, gerçekte bir mağduriyet veya özgürlük kısıtlaması olmadığı, aksine kışkırtıcı, saldırgan ve bazı ülkelerin toplumları dejenere etme hedefine hizmet eden elverişli kesimler olduğu etkili bir şekilde anlatılmalı ve bu hususta etkili bir farkındalık oluşturulmalıdır.
- LGBT propagandasının, toplumların doğrudan en temel değerlerini hedef aldığı, onların değer verdikleri kavramları ve dili kullandıkları örneklerle anlatılmalıdır. Örneğin; Kur'an'ın ilk suresi, her namazda okunan ve Kur'an'ın anahtarı olarak bilinen suresinin (Fatıha), eşcinsel bir derneğe isim olarak verildiği, bunun Müslüman toplumları hedef alan bilinçli bir seçim olduğu ve rast gele bir tavır olmadığı bilgisi verilmelidir.

Kaynakça

- Atar, Fahrettin. “Nikâh”. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. 33/112-117. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı, 2007.
- Ekşi, Aysel. “Açık Oturum Müzakeresi”. *Evlilik ve Genç İnsan*. 34-45. Ankara: Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı, 1991.
- Gazali, Hüccetü'l-İslâm. *İhyâu 'Ulumi'd-Din Tercümesi*. çev. Ahmed Serdaroğlu. 4 Cilt. İstanbul: Bedir, 1974.
- Gündüz, Turgay. “Ailede Cinsel Eğitim”. *Ailede Cinsel Eğitim*. ed. Fahrunnisa Erdem. 179-290. İstanbul: Timaş, 2011.
- İbn Sina. *eş-Şifa (İlahiyat)*. ed. G. Anawati - Said Zaid. Kahire, ts.
- Klein, Marty. *America's War on Sex: The Continuing Attack on Law, Lust, and Liberty*. Santa Barbara, Calif.: Praeger, 2nd ed., 2012.
- Malinowski, Bronislaw. *Sex and Repression in Savage Society*. London: Routledge, 2001.
- Malinowsky, Bronislaw. “İçgüdüden Duyguya”. çev. Mehmet Harmancı. *Aşkın Anatomisi*. ed. A. Krich. 15-33. İstanbul: Say, 7. Basım, 2001.
- Ögel, Kültegin vd. *İstanbul'da Gençler Arasında Cinsellik Araştırması Raporu*. İstanbul: Yeniden Yayın, 2005.
- Öncül, Remzi. *Eğitim ve Eğitim Bilimleri Sözlüğü*. İstanbul: Millî Eğitim Basımevi, 2000.
- Türkiye İstatistik Kurumu. “Evlenme ve Boşanma İstatistikleri, 2022”. 2022. Erişim 29 Ocak 2024. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Evlenme-ve-Bosanma-Istatistikleri-2022-49437>.